

апостолъ Каблешкова, и раздѣля дружината на групи, като посочва на всѣка съответенъ пѣтъ, водена отъ свой воевода. Жребиято и сѣдбата решаватъ, какво ще стане съ всѣка група въ опасаната отъ всѣка страна и обезлюдена планина. Настѣпва по-рано или по-късно трагичниятъ край за всѣка група. Икономовъ съ своитѣ деветъ души сполучливо разрешава мъжнотиитѣ въ гората и най-сетне се измѣква благополучно въ низинитѣ. Той стига до Преображенския манастиръ при Търново и се надѣва, че е сигуренъ въ широкото поле. При манастиря става последно дѣление. Павелъ Бобековъ съ 4 свои другари взема посочения по-безопасенъ пѣтъ и благополучно минава Дунава. Икономовъ съ двама свои другари — апостола П. Воловъ и четника Боянъ Ангеловъ отъ Т. Пазарджикъ — взема другъ пѣтъ, не толкова безопасенъ, ала Икономовъ се надѣва на своето изкуство. Апостолътъ покрай Тръмбешъ се опѣтва къмъ Бѣла съ намѣрение да мине моста на Янтра и се озове близо до Русе, дето хората и пѣтищата му били тѣй добре познати. Надеждата му била болѣма, но сѣдбата решила другояче. Когато народнитѣ борци стигнали до Бѣленския мостъ, тѣ видѣли, че турска стража държи пѣтя на моста. Тогава решителнитѣ мъже се довъряватъ на силитѣ си и рекли да преплаватъ дълбоката Янтра. За жалость, отъ голѣмитѣ дъждове въ планината, водата била придошла вечерята въ силна и буйна маса. При гѣста мътилка, студената вода влѣчала и разни предмети. Въ бързината си нашитѣ герои не могли да съгледатъ всички опасности. Тѣ преметнали пушки презъ рамо и смѣло нагазили въ рѣката. Обаче, грозната стихия ги омотала и свалила въ бездната. Тукъ въ дъното на рѣката нашитѣ апостоли Икономовъ и Воловъ, придружени отъ Боянъ Ангеловъ, намѣрили своята славна смъртъ. Следъ нѣколко дни тѣлата имъ били изхвърлени изъ върбалацитѣ на брѣга.

Доскоро тѣ не бѣха почетени по своитѣ велики заслуги. Струва ми се, че днесъ единъ паметникъ бележи мѣстото на злополуката. Вѣчна имъ паметъ!

НИКОЛА СТАНЕВЪ